

Dikt til Severin Fra Marine.

*Jeg synge vil til deg min Ven
Jeg ved du svare vil igjen
Thi Kjærlighedens sterke Magt
I vore Hjerter fuldt er lagt.*

*Vi skilte er en liden Tid
men snart er lykkens time blid
Skal skinne glad, O kjære Ven
Og vi skal mødes snart igjen.*

*Vi maa ei miste Haab og Liv
Men tro at Lykken fører til
Og fører os, saa tro i Havn
Som vi har ønsket i hans Navn.*

*Lev du til den Dag lykkelig
Jeg ved du aldrig glemmer mig
Og j dig elsker huld og tro
Har uden dig her ingen bro.*

*Du har mitt Hjerte fult og helt
O Herr hjelp os i vor eld
Att vi tilslut hverandre faar
Og Haand i Haand til Himlen gaar.*

*Du skal igjen paa Bølgen blaa
Og fra din pige atter gaa
O Herre hjelp ham i hans Nød
Og tag ham altid i dit Skjød.*

*Bevar ham du paa al hans Vei
Og før ham atter hjem til mig
Og lad vor Kjærlighed Bestaa
Saa lenge vi paa Jorden gaa.*

*Farvel min Ven for siste Gang
O Herre hjelp os i vort savn
Og lad ei Tiden blive lang
Og Sorgen her for mørk og
trang.*

*Farvel Farvel endnu en Gang
Forsmaa ei denne simple Sang
Og tenk paa meig paa al din vei
Jeg aldrig aldrig glemmer dej.
(Marine aldrig glemmer dej)*

Schulsehaugen februar 1880.

Til Severin fra Marine

*O hvor fult det er at længes
og ei til den Elskede naa
Tanken daglig her maa stenges
og j vare i min Vraa.*

*Men hvad nytter det at stenge
Tanken bryder Lenken brat
Kjærligheden kan ei længe
Taale Længslens mørke Nat.*

*Til den Kjære frem den iler
finder Gjenklang i Hans Bryst
skjønt os Veien endnu skiller
og vi taale maa en Dyst.*

*Endnu har vi Haab tilbage
Haabet hører Sømand til
Snart er alt igjen i Lage
O friskt brænder Hjertets ord.*

*Det er kun for os at holde
endnu ud en liden Tid
snart er Længslens Nætter kolde
svundne,
og vi skuer Solen blid.*

*Vi ei klage maa, men takke
for de Timer vi har faat
snart vi Længslen sammenpakke
og vi har det stedse gaat.*

Til Severin fra Marine

*O gid j kunde did til dej komme
og Længslens tid her snart var omme
Hvor gjilt det var for os begge to
naar vore Hjerter fik sammen bo i Ro*

Til Severin fra Marine

*Længsel, altid denne Længsel
hvordan skal j den undgaa.
Gjennem møie gennem Trængsel
Kjærligheden prøves maa
om den skal bestaa.*

Schulsehaugen 4de februar 1880.

Til Severin fra Marine

*Tak for Brevet kjære Ven
du Beder, skriv, skriv snart igjen
du ser j gjør hvad du mig Bad
j ei længer vente gad.*

*At i længter ved du vist
Tiden falder ofte trist,
men friskt Mod og Haap paany
Solen kommer, Dagen gryr.*

*Og al Længsel er forbi
Herre hjælp og staa os bi
hjælpe ham som paa Havet skal
lad ham staa i Frelstes Sal.*

*Lad ham have Mod og Kraft
aldrig sorgge ei foragt
Jeg vil holde trolig ud
Hjelp os begge Herre Gud*

*Lev nu vel paa al din Reis
Haapets Flag du altid heis
Om der noget heder saa
ved j ei, men det for gaa.*

*Set din Lid til Herren god
han da lede skal din Fod
Vi gaar frem paa hver vor Vei
dig j aldrig glemmer, nei !!*

*Lev paa "Elise" lykkelig
du maa dog aldrig glemme mig
men husk, dig elsker i huld og tro
i dig kun, finder mit Hjerte Ro.*

*Farvel, farvel med denne Sang
du sende Brev maa end engang
du har jo intet Løfte git
og skriver derfor mer frit.*

*Husk hvor du er paa Land og sø
dig aldrig j glemmer, nei heller dø!
Du maa ei svige, men holde du
snart Hjelpen kommer fra goden
Gud.*

Schulsehaugen 9de februar 1880

Til Severin fra Marine

*Herre lad os til dig komme
efter trange Trengsels Aar
og naar saa vor Tid er omme
vi hos dig dog samles faar*

*Styrk og hjælp os hvor vi gaar
mest han som paa Søen vanker
og at vi igjen her faar
sees, og med lyse Tanker
ved vort glade Fremtids Haap.*

*Hjelpe os og den Stund hernede
staa os kjære Fader bi
lad os kun i Sorgen træde
nermere til dig og sie
O vi tror at ganske Sjæl
du gjør alting vel.*

*O, om han kom hjem
og j laa i kolde Grav
Da O Herre, tag ham hem
og vi mødes i din Sal
hvor vi aldrig skilles skal.*

*Lad mig mødes med min Ven
du ei Sygdom eller Længsel
mer holde os igjen,
men vi frie af vort Fængsel
jubler høyt, Guds store Navn.*

*Trøst og hjælp ham i hans Nød
Vær ham ner du kjære Fader
vær og hos ham i hans Død
Du os begge leve lader
saa vi samles kan hos Dig*

Bjerke i Juni den 14 1880

Til Severin fra Marine

*O hvor mange Farer er
vel paa Søen fjern og nær
men og did din Haand jo rekke
du denn dog fra Faren trekker.*

*Ven og Broder har j der
O vær hos din Fader Kjær.
Jeg jo intet kan, kun haape
du er hos dem med din Naade*

*Vend dem begge til deg Gud
lad dem holde trolig ud.
Naar vor Kamp er endt hernede
lad os da for Tronen træde.*

*Velsign, bevar, min kjære Ven
lad os mødes her igjen,
Hjelp og styrk os begge to
lad hos dig vi finde Ro.*

Bjerke i Juni den 14 1880

Til mannen paa havet

*O nu, er du bortdrager
Min ene elskede Ven.
jeg sidde maa med Klagen
indtil du kommer igjen*

*og hele denne Sommer
hvor til den blive maa,
indtil du atter kommer
og vi kan sammen gaa.*

*jeg faar dog vare trøsdig
og haabe til vor Gud
med Tanken han er hos mig
hvis ei j holdt ei du.*

*Jeg altid vil ham mindes
min kjære Severin
At Taaren ofte lindres
Indtil ham bliver min.*

*Vær hos ham hvor han ferdes
du gode Herre Gud
Lad Kjærligheden herdes
Og til Enden holde ud.*

Schulsehaugen 1880